

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juli 1990

om støtte i henhold til italiensk lov nr. 120/87 til fordel for visse områder i Syditalien (Mezzogiorno), der er ramt af naturkatastrofer

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(91/175/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, jf. artikel 93, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 2. maj 1988 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om oplysninger vedrørende en genåbning af fristerne for indgivelse af ansøgninger om støtte i henhold til artikel 32 i lov nr. 219/81⁽¹⁾ til fordel for investeringer i industriområder i Campania, Basilicata og Puglia, der rammes af jordskælv i november 1980 og februar 1981 (de pågældende frister var udløbet den 31. december 1982).

Ved skrivelse af 19. juli 1988 sendte de italienske myndigheder Kommissionen lovdekret nr. 8 af 26. januar 1987, som ændret ved ophøjelse til lov nr. 120 af 27. maj 1987⁽²⁾, der i artikel 8 omhandler genåbningen af de pågældende frister.

Ved skrivelse af 15. november 1988 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger om de støtteforanstaltninger, der indførtes ved lov nr. 120/87.

Ved skrivelse af 6. januar 1989 sendte de italienske myndigheder Kommissionen de oplysninger, der var anmodet om.

Under hensyn til at de ovennævnte regioner allerede modtager støtte i henhold til den ved lov nr. 64/86⁽³⁾ indførte ordning til fordel for Syditalien, har Kommissionen ment, at navnlig på grund af den supplerende karakter var de nævnte foranstaltninger ikke forenelige med det fælles marked, og den 18. oktober 1989 indledte den den i Traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure. Denne procedure vedrører også andre støtteformer, der omhandles i artikel 3, stk. 5, artikel 4, stk. 4, artikel 6, stk. 14 b, og artikel 8 i national lov nr. 120/87.

Kommissionen opfordrede de italienske myndigheder samt de øvrige interesserede parter henholdsvis ved skrivelse af 3. november 1989 og gennem en indrykning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁴⁾ til at fremsætte deres bemærkninger.

Ved skrivelse af 20. februar 1990 har Italiens faste repræsentation fremsendt de italienske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionen.

En erhvervsorganisation fremsendte bemærkninger til Kommissionen, som blev oversendt til de italienske myndigheder.

⁽¹⁾ Den Italienske Lovtidende nr. 134 af 18. 5. 1981.

⁽²⁾ Den Italienske Lovtidende nr. 93 af 22. 4. 1987.

⁽³⁾ Den Italienske Lovtidende nr. 61 af 14. 3. 1986. Den heri omhandlede støtteordning blev tilladt ved Kommissionens beslutning 88/318/EØF (EFT nr. L 143 af 10. 6. 1988).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 2 af 5. 1. 1990, s. 2.

II

De støtteforanstaltninger, som nærværende procedure tager sigte på, går ud på:

- a) for små og mellemstore virksomheder i visse områder i Syditalien, der ramtes af naturkatastrofer i tidsrummet 1980 til 1986, at øge den i artikel 9 i lov nr. 64/86 om oprettelse af den nye ordning for Syditalien omhandlede støtteintensitet til 75 % (artikel 3, stk. 5, og artikel 6, stk. 14b, i lov nr. 120/87)⁽¹⁾
- b) at genåbne fristerne for indgivelse af ansøgninger om støtte i henhold til artikel 32 i lov nr. 219/81 (artikel 8, stk. 1 og 2, i lov nr. 120/87)
- c) at hæve den i artikel 32 i lov nr. 219/81 (artikel 8, stk. 2a og b, i lov nr. 120/87) omhandlede højst tilladte investeringsgrænse til 50 mia. lire og at udvide de områder, der kan modtage denne støtte (særlig artikel 8, stk. 7, i lov nr. 120/87 og artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 474/87)⁽²⁾
- d) at indføre nye støtteformer i servicesektoren med en intensitet på op til 60 % NSÆ for investeringer på under 45 mia. lire og på til 45 % NSÆ (nettosubventionsækvivalent) for investeringer derudover (artikel 8, stk. 3 i lov nr. 120/87)
- e) indføre momsfrigtagelse for alle transaktioner i tilknytning til genindustrialiseringsforanstaltninger i disse områder (artikel 4, stk. 4, i lov nr. 120/87).

Med hensyn til de under litra a) omhandlede foranstaltninger, nemlig styrkelse af den i artikel 9 i lov nr. 64/86 omhandlede støtte, fremsførte de italienske myndigheder, at Kommissionen ikke havde modsat sig anvendelsen af lignende støtteformer (støtte svarende til 75 % af investeringsudgifterne) som omhandlet i artikel 32 i lov nr. 219/81, og at ministeriet for den særlige indsats i Syditalien desuden havde besluttet at begrænse de områder, som er støtteberettigede i henhold til artikel 6, stk. 14b, i lov nr. 120/87, således at der kun bliver tale om de kommuner, der blev hårdest ramt af jordskælvene i 1980 og 1986.

Endvidere underrettede de italienske myndigheder Kommissionen om, at ovennævnte foranstaltninger endnu ikke er taget i anvendelse.

Med hensyn til de under litra b) og c) omhandlede bestemmelser anførte de italienske myndigheder, at de tog sigte på fuldførelsen af det i medfør af artikel 32 i lov nr. 219/81 indledte program for industriel udvikling.

⁽¹⁾ Artikel 9 i lov nr. 64/86 omhandler kapitalstøtte på fra 15 til 30 eller 40 % alt efter investeringernes størrelse. Denne støtte kan inden for visse grænser kumuleres med de i samme artikel omhandlede lån med rentegodtgørelse.

⁽²⁾ Den Italienske Lovtidende nr. 37 af 15. 2. 1988.

Desuden bemærkede de, at efter fem år har lovgivningsmagten besluttet at tilpasse den oprindeligt fastsatte investeringsgrænse ved at forhøje den til 50 mia. lire med henblik på at sikre, at de i artikel 32 i lov nr. 219/81 omhandlede støtteformer får en mere ansporende karakter, idet de skal fremme en industrialiseringsproces, der er nødvendiggjort dels af forværringen af forholdene som følge af jordskælvet.

Med hensyn til de under litra d) omhandlede foranstaltninger, nemlig indførelse af støtte til serviceselskaber, bemærkede de italienske myndigheder, at der er tale om bestemmelser, der tager sigte på jævnsides med industrialiseringsprocessen i de pågældende områder at fremme udviklingen af tjenesteydelser i tilknytning til denne virksomhed, og at kun 30 initiativer i praksis blev godkendt som støtteberettigede. Disse initiativer vedrører hoteller, restauranter og benzinhuse.

Med hensyn til den under litra e) omhandlede foranstaltning bemærkede de italienske myndigheder endelig, at den i artikel 4, stk. 4, i lov nr. 120/87 omhandlede momsfrigtagelse tog sigte på at fremme industrialiseringsprocesser i underudviklede områder, der var ramt af et kraftigt jordskælv, og at en lignende foranstaltning var blevet truffet efter jordskælvet i Friuli i 1976.

III

De pågældende foranstaltninger udgør som helhed støtte i henhold til artikel 92, stk. 1, idet de tager sigte på at styrke den allerede bestående støtte med regionalt sigte eller at indføre nye støtteformer, der forvrider konkurrencen til fordel for de virksomheder i Syditalien, som modtager støtten.

Disse støtteformer forvrider konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne navnlig som følge af, at de pågældende virksomheder udfører en del af deres produktion til de øvrige medlemsstater; i samme udstrækning som disse virksomheder ikke foretager udførsler, begunstiges den nationale produktion som følge af, at virksomheder i de øvrige medlemsstater får vanskeligere ved at udføre deres varer til det italienske marked⁽³⁾.

Handelen påvirkes ligeledes af, at den pågældende støtte kan få indflydelse på beslutningerne om, hvor de begunstigede virksomheder skal oprettes. For så vidt som støtten medfører, at disse virksomheder vælger at slå sig ned i de støttede områder eller af flytte dertil fra en anden medlemsstat, vil produktionen på det nye hjemsted og udbuddet af varer derfra påvirke strømningerne i samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽³⁾ Se dom af 13. juli 1988 i sag 102/87 (SEB) (Sml. 1988, s. 4067).

På baggrund af ovenstående omfattes de pågældende støtteforanstaltninger af det i artikel 92, stk. 1, omhandlede almindelige forbud. Da disse foranstaltninger ikke er blevet anmeldt på forhånd, jf. artikel 93 stk. 3, er de ulovlige, idet de udgør en overtrædelse af procedurereglerne.

IV

Med hensyn til undtagelsesbestemmelserne fra det i artikel 92, stk. 1, omhandlede forbud må det erindres, at de pågældende støtteformer tager sigte på at fremme den industrielle udvikling i visse områder i Syditalien, der har været ramt af naturkatastrofer; denne støtte er således ikke beregnet til at afbøde de skaber, som selve naturkatastroferne har afstedkommet, idet der inden for rammerne af lov nr. 219/81 eller andre love er vedtaget bestemmelser i dette øjemed.

Derfor kan den i artikel 92, stk. 2, litra b), omhandlede undtagelsesbestemmelse ikke finde anvendelse. Den pågældende støtte er støtte med regionalt sigte og kan kun betragtes som værende forenelig med det fælles marked, hvis den falder ind under de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), omhandlede undtagelsesbestemmelser.

Disse undtagelsesbestemmelser kan kun anvendes, hvis Kommissionen konstaterer, at markedskræfterne i sig selv ikke er tilstrækkelige til hos de begunstigede at fremkalde en adfærd, der kan fremme gennemførelsen af en af de målsætninger, der er fastlagt i undtagelsesbestemmelserne i artikel 92.

At tage disse undtagelsesbestemmelser i anvendelse i de tilfælde, hvor denne forbindelse mellem årsag og virkning ikke kan påvises, vil være det samme som at rokke ved vilkårene for samhandelen mellem medlemsstaterne og tillade konkurrenceforvridning, uden at Fællesskabet opnår noget til gengæld.

Under anvendelse af de omtalte principper på støtteordninger med regionalt sigte må Kommissionen sikre sig, at de pågældende regioner lider under problemer, der er tilstrækkelig alvorlige i forhold til problemerne i resten af fællesskabet til at berettige til ydelse af støtte på det påtænkte intensitetsniveau. Ved undersøgelsen må det påvises, at støtten er nødvendig, for at de i artikel 92, stk. 3, litra a) eller c), omhandlede mål kan nås. Med henblik herpå har Kommissionen skønsbeføjelser, som den udøver under hensyn til de økonomiske og sociale faktorer, der berører Fællesskabet som helhed.

Det må navnlig bemærkes, at den i artikel 92, stk. 3, litra a), omhandlede undtagelsesbestemmelse finder anvendelse på støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

Kommissionen skønner, at levestandarden er usædvanlig lav, eller at der hersker alvorlig underbeskæftigelse, når

der i en region på niveau II kan konstateres et BNP/KKS (bruttonationalprodukt/købekraftstandard) på 75 % af fællesskabsgennemsnittet eller herunder⁽¹⁾. Under anvendelse af dette kriterium godkendte den i 1988 inden for rammerne af beslutningen om lov nr. 64/86 om indførelse af den nye støtteordning for Syditalien de områder, der berøres af de støtteforanstaltninger, hvorom sagen drejer sig, som værende berettiget til støtte med regionalt sigte i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a).

I medfør af nævnte beslutning har Kommissionen godkendt støtteniveauer, der alt efter omstændigheder og regioner går fra 28,07 % til 73,78 % NSÆ; i medfør af artikel 3, stk. 5, og artikel 6, stk. 14, i lov nr. 120/87, der er genstand for nærværende procedurer, er disse niveauer imidlertid blevet forhøjet uden tidsbegrænsning til det højeste niveau på 75 % i visse områder i Syditalien, udelukkende fordi de rammes af naturkatastrofer mellem 1980 og 1986.

Kommissionen mener i øvrigt, at en eventuel forhøjelse af støtten med regionalt sigte i områder, der er ramt af naturkatastrofer, kan være berettiget i begrænsede tidsrum, men kun når disse på afgørende vis har ændret de sociale og økonomiske forhold i en hel eller i flere regioner, således som det var tilfældet med jordskælvet i Irpinia i november 1980 og februar 1981.

Derfor modsatte Kommissionen sig ikke de foranstaltninger, der i henhold til artikel 32 i lov nr. 219/81 blev indført i den forbindelse umiddelbart efter dette jordskælv.

Eftersom de andre jordskælv, som fandt sted mellem 1980 og 1986, samt jordskredet i kommunen Senise derimod ikke var af så stort et omfang og navnlig ikke påvirkede de sociale og økonomiske forhold i de pågældende regioner i væsentlig grad, mener Kommissionen ikke, at der foreligger de nødvendige betingelser, som berettiger til ydelse af støtte, der overstiger den i artikel 9 i lov nr. 64/86 omhandlede støtte, hvorved de i artikel 3, stk. 5, og artikel 6, stk. 14b, i lov nr. 120/87 indførte foranstaltninger (se del II, litra a) i nærværende beslutning) er uforenelige med det fælles marked, jf. Traktatens artikel 92, stk. 1.

For så vidt angår derimod bestemmelserne i artikel 8 i lov nr. 120/87 vedrørende artikel 32 i lov nr. 219/81 (se del II, litra b) og c), i nærværende beslutning), mener Kommissionen, at de kan betragtes som værende forenelige med det fælles marked, da de udelukkende tager sigte på at supplere de foranstaltninger, der er indledt inden for rammerne af den i artikel 32 i lov nr. 219/81 omhandlede ordning, og ikke udvider de oprindeligt planlagte foranstaltningers anvendelsesområde.

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT nr. C 212 af 12. 8. 1988, s. 2).

Det må navnlig understreges, at så mange år efter jordskælvet er problemerne i de områder, der blev ramt af jordskælvene i november 1980 og februar 1981, ikke længere så alvorlige, så påtrængende eller så specielle, at de berettiger til nye særlige foranstaltninger som de i lov nr. 219/81 omhandlede.

Endvidere må det understreges, at med henblik på at tage skyldigt hensyn til de i artikel 32 omhandlede industriområders særegenhed indeholder lov nr. 219/81 allerede bestemmelse om betydeligt mere gunstige interventioner end de ved lov nr. 64/86 indførte, navnlig for så vidt angår intensitetslofterne for støtten (f.eks. kan intensiteten for investeringer på op til 32 mia. lire nå op på 75 %).

Kommissionen mener således, at nævne interventioner er tilstrækkelig fremmende for udviklingsmålene for de 20 områder, som lov nr. 219/81 oprindeligt omfattede; yderligere foranstaltninger, såsom forhøjelse af investeringsgrænsen fra de nuværende 32 mia. lire til 50 mia. lire vil udgøre en yderligere undtagelse fra den ved lov nr. 64/86 indførte almindelige støtteordning og vil give yderligere uberettigede fordele til virksomhederne i de nævnte områder.

Kommissionen mener derfor, at den i artikel 8, stk. 1 og 2, i lov nr. 120/87 omhandlede genåbning af fristerne kan være forenelig med det fælles marked, jf. artikel 92, stk. 3, litra a), såfremt anvendelsen af den investeringsstøtte, der skal ydes på grundlag af artikel 32 i lov nr. 219/81, begrænses til de 20 oprindeligt fastlagte industriudviklingsområder⁽¹⁾, uden at disses areal udvides (756 ha indrettet bruttoareal), og såfremt den investeringsgrænse, der anvendes for ydelse af den nævnte støtte, ikke overskrider 32 mia. lire.

For at gøre det muligt for Kommissionen at overvåge, at den støtte, der ydes i henhold til den på grundlag af den i artikel 32 i lov nr. 219/81 omhandlede ordning efter genåbningen af de i artikel 8 i lov nr. 120/87 omhandlede frister, overholder de fastsatte betingelser, må den italienske regering inden den 31. marts 1991 forelægge Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne støtte.

Endelig mener Kommissionen med hensyn til den i artikel 8, stk. 3, og i artikel 4, stk. 4, i lov nr. 120/87 omhandlede støtte (se del II, litra d) og e), i nærværende beslutning, at de italienske myndigheders bemærkninger

desangående er relevante, og at denne støtte kan betragtes som værende forenelig med det fælles marked, (jf. artikel 92, stk. 3, litra a)).

V

Som følge af at den italienske regering ikke har anmeldt støtte, der er genstand for nærværende procedure, jf. Traktatens artikel 93, stk. 3, har Kommissionen ikke kunnet udtale sig om de planlagte foranstaltninger inden disses gennemførelse.

Ovenomtalte støtteforanstaltninger er således ulovlige, og de må i den udstrækning, de med hensyn til deres indhold er uforenelige med det fælles marked, jf. artikel 92, stk. 1, ophæves, og den tidligere situation genetableres i overensstemmelse med Domstolens retspraksis⁽²⁾.

Tilbagebetaling skal ske med hensyn til:

- støtte, der er bevilget i medfør af artikel 3, stk. 5, og artikel 6, stk. 14b, i lov nr. 120/87
- støtte, der er bevilget i medfør af artikel 8, stk. 2a og b, i lov nr. 120/87 i forbindelse med den del af investeringer, der overstiger 32 mia. lire
- forskellen mellem den investeringsstøtte, der er bevilget i medfør af artikel 32 i lov nr. 219/81 i industriudviklingsområder ud over de 20 oprindelig planlagte (eller i områder, der er udvidelser af sidstnævnte), og det støttebeløb, som normalt ville være blevet bevilget på grundlag af artikel 9 i lov nr. 64/86.

Tilbagebetalingen af støtten skal ske i henhold til fremgangsmåderne og bestemmelserne i den nationale lovgivning, særlig dem, der vedrører morarenter for statstilgodehavender, såfremt tilbagebetaling af den pågældende støtte ikke finder sted inden for en frist af to måneder at regne fra datoen for nærværende beslutnings meddelelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De støtteforanstaltninger, der omhandles i artikel 3, stk. 5, og artikel 6, stk. 14b, i lov nr. 120/87 om forhøjelse til 75 %, for så vidt angår den støtte, der omhandles i artikel 9 i lov nr. 64 af 1. marts 1986 til fordel for virksomheder i visse områder i Syditalien, der er ramt af naturkatastrofer, er ulovlige og uforenelige med det fælles marked, jf. EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1.

⁽¹⁾ 20 områder: S. Mango sui Calore, Calaggio, Porrara, Lionisusco-S. Angelo, Conza della Campania, Morra de Sanctis, Calitri, Calabritto, Oliveto Citra, Contursi, Palomonte, Buccino, Nerico, S. Nicola di Melfi, Valle di Vitalba, Baragiano, Balvano, Tito, Isca di Pantanelle, Viggiano.

⁽²⁾ Dom af 21. marts 1990 i sag C 142/87 (Tubemeuse) (endnu ikke offentliggjort).

Den i henhold til ovennævnte bestemmelser ydede støtte tilbagebetales.

Artikel 2

Støtte, der er ydet i medfør af artikel 32 i lov nr. 219 som følge af genåbning af de i artikel 8, stk. 2, i lov nr. 120/87 omhandlede frister, er forenelig med det fælles marked, for så vidt som denne støtte er begrænset til investeringer, der skal gennemføres i de pr. 30. september 1986 endnu ledige parceller i de 20 industriudviklingsområder, der oprindeligt var planlagt.

Støtte, der er ydet på grundlag af artikel 32 i lov nr. 219 i strid med ovennævnte betingelser, dvs. til investeringer, der gennemføres uden for de ovennævnte 20 områder eller i områder, der er udvidelser af sidstnævnte, er ulovlig og uforenelig med det fælles marked, jf. artikel 92, stk. 1. Dog skal kun de beløb tilbagebetales, som svarer til forskellen mellem det modtagne støttebeløb og det støttebeløb, som ville være blevet bevilget på grundlag af artikel 9 i lov nr. 64/86.

Artikel 3

Støtte, der er ydet i medfør af artikel 8, stk. 2a og b, i lov nr. 120/87 til den del af investeringerne, som overstiger 32 mia. lire, er ulovlig og uforenelig med det fælles marked, jf. artikel 92, stk. 1. Denne støtte skal som følge heraf tilbagebetales.

Artikel 4

Den i artikel 1, 2 og 3 omhandlede støtte, der er uforenelig, skal tilbagebetales inden to måneder fra datoen for nærværende beslutnings meddelelse.

Artikel 5

Støtte, der tillades ifølge nærværende beslutning, skal ydes under overholdelse af de bestående eller fremtidige særlige bestemmelser for støtte til bestemte sektorer.

Artikel 6

Den Italienske Republik underretter inden to måneder fra datoen for nærværende beslutnings meddelelse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den vedtager for at efterkomme beslutningen, og inden den 31. marts 1991 forelægger den Kommissionen en rapport med udførlige oplysninger om den støtte, der ydes på grundlag af artikel 32 i lov nr. 219/81.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand